

ВИБІР СЕКРЕТАРЯ МАЙН ВОРКЕРС ЮНІОН ОФ КЕНАДА

Всі бойові робітники повинні підтримати кандидатуру тов. І. Стокалюка.

Майн Воркерс Юніон оф Кенана, що прилучилася до Воркерс Юніті Ліг, стоїть зараз перед завданням вибору секретаря, бо нинішній секретар М. Гислоп зрештитував. Ніколи ще перед тим не стояло перед майнерами питання вибору відповідального секретаря так, як стоїть зараз, секретаря, що був би здатний керувати тими великими завданнями, які стоять перед майнерами.

Майнери повинні зрозуміти, що робота секретаря революційної юніті означає багато більше, як сидіти в офісі й бути більше менше тільки "офісовим хлопцем". Це було в минулому, а зараз секретар юніті повинен бути зацікавленим революційним рухом, що міг би дати правильний провід майнерам, бути справжнім борцем і організатором і беззастанно поборювати власників копалень та реакційних елементів, які будуть всіма силами старатися спинити наступ МВЮК по лінії революційної боротьби.

Також майнери повинні зрозуміти, що всі нинішні угоди кінчаються 31 березня 1932 р. й тому їм прийдеся стрітнутися з атакю висисувачів на їхню теперішню голодову платню й що боротьбу треба буде вести за одну угоду для цілого дистрикту. Ця боротьба також означає, що секретар повинен мати ясне політичне розуміння, бо хоч майнерська органі-

зація є економічна, то як тільки прийде до боротьби з висисувачами, будуть покликані всі сили держави проти робітників, проти їхньої боротьби за поліпшення умови праці, а тим самим ваша економічна боротьба негайно прибере характеру боротьби політичної. Це ясно показав нам Естеван.

В такому положенні, що перед ним стоять майнери, треба вибрати найздатнішого секретаря й без найменшого сумніву І. Стокалюк, секретар колменського локалю, має на це всі кваліфікації й який є знайний майнером, як бойовий робітник. Стокалюка повинні підтримати всі бойові майнери в дистрикті й не тільки вони повинні голосувати на него, але вони повинні піти між тих робітників, які ще хитаються, яких відмовляють від боротьби реакціонери й завоювати цих робітників для підтримки Стокалюка. Всі майнери повинні голосувати й вибрати І. Стокалюка та показати реакціонерам, що МВЮК стоїть на шляху провду до боротьби й що одним з найголовніших її завдань є, щоб її провідники були справжніми борцями за інтереси майнерів, і що юнітний секретар є чимсь більшим, як "офісовий хлопчик", що секретар мусить дати справжній провід в боротьбі, яка стоїть перед МВЮК.

Голосуйте на І Стокалюка!
Ф. Брей.

ВІД ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ ТУРФДІМ

УСІХ ВІДДІЛІВ ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИХ ДІМ, ЙОГО СЕКЦІЙ ТА ДО УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ І ФАРМЕРІВ В КАНАДІ.

ТОВАРИШІ Я ТОВАРИШКИ!

Ніколи ще в історії свого розвитку наша преса не переживала таких тяжких часів, як переживає зараз. Причини цьому відомі. Але ніколи ще робітничая преса не відгравала такої величезної ролі в житті й боротьбі трудящих мас, як вона відгравала її тепер.

Класова боротьба загострюється на кожному кроці й з кожним днем. Це бачуть як робітники, так і бідні фермери у всіх місцевостях, це бачуть ті, що працюють й ті що не працюють. Але не усі бачуть причини цієї боротьби, а не розуміючи причин, не тільки не знають як боротися, але й не розуміють потреби боротися.

Класова боротьба тепер охопила цілий капіталістичний світ. Нема в Канаді міста та місцевості, де вона не проявлялася б в дуже загостреній формі. Містечко Естеван, про яке до цього часу величезна більшість трудящих Канади може й не чула, поналися робітничою кровю.

В Німеччині проголошено диктатуру капіталу, в Польщі — наглі суди й зрівняння політв'язнів з кримінальниками, Англія охоплена величезними, стотисячними робітничими демонстраціями, по українських містах і селах Західньої України польський фашизм відтанцював свій скажений танець білого терору, в Китаю запалала нова імперіалістична війна, в Сполучених Державах Гувер творить капіталістичну корпорацію з 500 мільйонами доларів для рятуння банків, Еспанія охоплена вогнем класової війни — це події останніх днів.

В Канаді беззастанні арештування передових революційних провідників, наступ на революційні організації, депортації робітників чужинського уродження, ліцитації фермерів за моргеджі.

Жовтоблагитна преса в Канаді на розказ тих, кому вона служить, послала свої напади на класову боротьбу робітництва, а зокрема на наші організації й на нашу пресу. І в цей час, коли робітництву й незможному фермерству, найпотрібнішою є його власна преса, що освітлювала б йому всі ці події та вказувала шлях боротьби, ця преса думає над тим, чи буде вона завтра жити, чи ні. І то не лише, що її може замкнути уста ті, кому вона не любя, а тому, що в її касі немає ані цента, що вона й так живе за позичені гроші з надією, що листопадова кампанія свідомого робітництва й фермерства визволить її з тяжкого матеріального стану.

Ми кличемо усі відділи наших організацій, усіх робітників і фермерів працювати щиро для своєї реси в місяці листопад. Ми кличемо усіх тих членів ТУРФДІМ, які не є ще передплатниками "Укр. Роб. Вістей", ставати ними в листопад обовязково! Ми кличемо усіх задовжених передплатників вирівнувати свою передплату на свою пресу! Ми кличемо усіх відновити свою передплату в листопаді на слідуочий рік і не лишатися ані одного дня без своєї газети!

Товариші Робітники й Фермери! Киньмо в листопаді усі свої сили на фронт відвинтати своєї преси! Відділи, викликайте одні других на змагання!

Наша преса — наш меч проти нашого класового ворога! Гострім же цей меч повною нашою силою! Завоюймо для нашої преси масового читача по цілій Канаді!

ЗА ЦЕНТРАЛЬНИЙ ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ ТУРФДІМ
М. КАДИЛЯК, голова. М. ШАТУЛЬСЬКИЙ, секретар.

ДУМКИ НА ГОЛОС

Що я в газетах прочитав, як я прочитане розумію — про те й вам оповідаю.

Президент і три найрозумніші редактори найдурнішої газети українською мовою під сонцем, виладоуючи свої аргументи проти "Укр. Роб. Вістей", напали на них за те, що "віннігеські комуністичні "Українські Робітничі Вісті" переключують українське імя Меркуна на Маргумі".

І кажуть ці найрозумніші з найдурнішої, що "пора українському робітництву Канади пильніше придивлятися до своїх приятелів".

Пора, пора! От хоч би до таких "приятелів", які називають себе "лігою британських українців", і які литовського робітника Петра Маркунаса, замордованого поліцією в Естевані, проголошують українцем Петром Меркуном та ще й лають "Укр. Роб. Вістей" за те, що не роблять того самого.

Проголошуючи литовського робітника українцем, переключуючи Меркунаса — Меркуна, редактори "Кан. Фермера" хочуть помершими людьми збільшити членство "ліги британських українців", бо з живих ніхто до неї не записується.

Поганий спосіб вербування членів вибрали ви, панове. Петро Меркунас навіть з могилки плоне вам в спілку.

"Национальна преса" проголосила в останньому числі "Кан. Фермера" велике "дипломатичне експозе". В нєму вона виясниє справу продажі нею польської газети "Час".

Найрозумніші редактори отой "нейшенал" вияснюють, чому "нейшенал" видавала газету — де в українській газеті ляла поляків, а в польській газеті ляла українців.

Тому, що "будучи в першій мірі бізнесовим підприємством" "нейшенал прес" робила це "з чисто ділових причин".

За те неправдою є, каже "нейшенал", що неначе б то ті самі редактори в українській

газеті ляла поляків, а в польській — ляла українців, але правдою є, що "нейшенал" тримала спеціально польського редактора, щоб ляла українців.

Колі судити по тому, що "Кан. Українець" власність "нейшенал", віддав недавно богу душу, а "Кан. Фермер", власність "нейшенал" з два рази на тиждень перейшов на тижневика, а "Час", власність "нейшенал", продано — то виглядає, що досить добре стоять "національні справи".

Колі таким темпом піде далі, то "ліга британських українців" збудує "власну державу" не тільки в Малій Азії, але й на острові Мадагаскарі.

В Пйотркові, Польща, підчас судової розправи завалилася стеля.

Вже й стелі судових будинків не можуть знести того, що діється в польсько-шляхетських судах.

Президентові еспанської республіки Заморі не вдалося заморити еспанської революції й він зрештитував з жалю й розпущку за езуїтами.

Еспанські робітники збираються прислати його за Альфонсом.

Американський вчений Мур Гогарт заявив, що людству грозить небезпека від наскомих.

Шур Мур! Від таких наскомих, які плодяться на Волострі.

Колі недавно тому А. Луначарський, радянський вчений і був. комісар освіти, виїхав до Туреччини — то лівський "Діло", а за ним і інша жовтоблагитна преса написала, що Сталін прогнав Луначарського так само, як і Троцького, й що він вже до Москви не верне.

Колі Луначарський приїхав з Туреччини до Греції, то та сама преса написала, що Сталін вислав Луначарського до Греції пропагувати комуністичну революцію за "московські рублі".

А зараз "Діло" каже, що Луначарський приїхав вже з Москви до Берліну й ним разом "він конферуватиме з Бріанном".

За Сталіном, чи проти Сталіна буде він конферувати — "Діло" вже нічого не згадує.

Куркулєнко.

МЕКДОНАЛД БОЇТЬСЯ ВТРАТИТИ ЛАСКУ В КАПІТАЛІСТІВ

Лойд Джордж показує на банкруцтва й безробіття в Сполучених Державах.

МекДоналд забув за фунт стерлінгів, за всі державні діла й вибрався до Сігема, свого виборчого округу із своєю дочкою й поверне до Лондону аж по виборах. У своїх промовах, рятуючи консервативну партію й зиски англійських капіталістів, МекДоналд живає найнічкємшою демагогією, згадуючи навіть свою давню помешку жінку, кожний раз повторяючи, що він був соціалістом, є й буде і т. ін. Його дочка, яку він пару років тому привозив із собою на показ до Сполучених Держав, ходить з ним по мітингах, щоб в цей

спосіб заапелювати до жінок майнерів, вона вже від самого початку проголошення виборів осіла в Сігема.

Ще не встиг МекДоналд похвалитися, якогю тріумфом зазнав він на своїх мітингах, як слідов за цим наспіла вістка, що в копальнях Шотон 15 жовтня МекДоналд через 15 хвилин пробував говорити, але робітники свитали, кричали, м'якалі й не хотіли його слухати, називаючи зрадником. Він казав, що коли не дають йому говорити, то він згодиться відповідати на запитання, але йому все одно не дали відповідати.

Лойд Джордж виголосив свою першу промову до виборців 15 жовтня з крисла своєї хати, бо він від довшого часу хорий. Він гостро виступив проти тарифу й проти консервативної партії, закликаючи виборців не йти за "страшним прикладом" Сполучених Держав.

"В одному американському місті більше нужди через безробіття, ніж в цілій Британії" — сказав Лойд Джордж. — По цілій тій багатій країні (Сполучених Держав) ширяться фінансові банкруцтва, банки переходять в руки багачів по 100 на місяць, експорт за серпень, порівнюючи до серпня 1929 року, впав на 62 відсотки. Це є рішуче гірше страхіння, як у нашій країні".

Сполучені Держави, каже дядь Лойд Джордж, висмоктали в часі війни, золото з Європи,

Не дивлячись на тарифу, в Сполучених Державах є поверх 10 мільйонів безробітних.

Нинішні вибори Лойд Джордж нап'ятував, як спробу консерватів вернути до парламенту протекціоністів, "щоб накинати ціну на хліб і мясо до населення".

Загалінково взявши, то буржуазія докладає всіх сил, щоб не допустити до влади лейборитів і в багатьох виборчих дистриктах всі партії об'єдналися проти лейборитів.

Та понад все МекДоналд старається спасти своє лице й врятувати свій авторитет перед буржуазією. Він хвалиться, що отримав телеграму від офіцерів флоту, які заявляють, що "воєні з ним", але нічого він не отримав від тих десятків тисяч матросів, які недавно збуливалися проти його способу "спасення нації".

МекДоналд знає, що між британським пролетаріатом він вже похований, а нинішні вибори мають вирішити, чи приймуть його консервати у свої ряди. Це залежить від вислуду виборів в Сігема.

МІЖНАРОДНЯ ХРОНІКА.

В Сполучених Державах збанкрувало протягом перших 6 місяців ц. р. 684 банків, де було 454 мільйонів доларів вкладів.

В Італії було з кінем липня ц. р. 637 тисяч 151 зареєстрованих безробітних; за один місяць лише прибуло там 67 тисяч безробітних. Підмогу одержує тільки 230 тисяч безробітних і то в висоті 1,50 до 2,50 лрив денно.

В Польщі ліцитують господарства. "Любельський воевідський денник" з 14 серпня містить кількадесять оголошень судових екекаторів, де повідомляється про ліцитацію маєтків, рухомих і нерухомих. В тому одному числі є 74 таких оголошень ліцитації майна міської і селянської бідноти.

Л. ПЕРВОМАЙСЬКИЙ КОММОЛЬЦІ

П'єса на 4 дії, 13 картин

(Продовження)

ГЛУХИЙ. (Змірив Ольгу поглядом). Комплекція в тебе дійсно не для бойових обставин! А нащот Варвари — не рівняйся. Варвара старий салдат і в штанах і так далі і так інше...

НЕРІФАХ. Я те ж кажу. Душі бойової в неї на двох Ізюмченків вистачить, але душею ворога не вб'єш — це раз, для цього треба стріляти з рушницю — це два, а рушниця річ важка, отдача сильна, сили треба. Це три.

ОЛЬГА. Закриєся, філософе, багато в тебе цієї сили. Сам благий, як віхоть, а теж про силу...

ВАРВАРА. Та й звідки їй було взятися, силі отій! За плугом не ходив, молотом не стукав... Звідки ж сила?

НЕРІФАХ. Але ж я не буржуї!

ДАНТОН. Ти з тих буржуїв, що їх Сухоручка на капусту шаткує...

НЕРІФАХ. Менє не шаткує, в мене сили вистачить і оборонятися, і нападати. Лев казав... Неріфах на післюві замовк. Усі замовкла, охоплені однією думкою про Лева. Дантон став тихо наспівувати:

Ой, у Львові, Львові,
Та й на торгові
Там Петро ходить
Конику водить.

МАДИКА. Знов тієї самої?! Дався тобі той Лев у знаки. Чи не міг би ти, друже, якось

іншої заспівати? Осточортіло вже щодня ту такти пісно слухати...

ДАНТОН. Осточортіло? І мені осточортіло співати її. А співаю. Не хочу співати, хочу якоїсь інчої, а все на цесю виходить. У мене там рідні — сестра й мати. Та ти не зрозумієш... Найд ті дідько озьме... Я йду до штабу!

МАДИКА. Тільки ти не барись, Дантоне.

НЕРІФАХ. Коли вже нам виступати? Чи нас тут цілу ніч держатимуть?

Дантон вишлов.

ВАРВАРА. Схоє хлопчик. Учора вночі щось про Галичину говорив. Я його питати стала: що з тобою, Дантоне, а він тієї самої... сонний...

ОЛЬГА. От... ти говориш, — що в мені багато жіночого... А сама думаєш — вдягла штани, то й край?!... В тобі говорить матір. Ночами не спиш, прислухаєшся до всіх і до кожного. Чи це теж товариське почуття?

ВАРВАРА. Не знаю. І ні до кого я не дослухаюся, просто так: — випадково.

Знову запанувала мовчанка, й раптом з кутка виринула перервана розмова.

КОРШУН. І от, уяви собі, Михайле, що говориш ти не зо мною, а з герцогом Мекленбург-Стреліцьким...

МИХАЙЛО. Не могу.

КОРШУН. А це не важко. Треба тільки захотіти...

МИХАЙЛО. Ну?

КОРШУН. Слово чести! Хочеш?

МИХАЙЛО. Звісне діло...

Коршун замовк, але розмовно зацікавився вже мало не всі коммоляці, почали нетерпляче вигукувати,

КОММОЛЬЦІ. — Валяй, Марку...
— Чого ж ти мовиш?
— Вигадаєш...
КОРШУН. Я герцог Мекленбург-Стреліцький...
Дехто засміявся.
КОРШУН. Чого ж ви смієтесь? Не вірите?
МАДИКА. Знайшов дурини!
МИХАЙЛО. В тебе не болить голова, Марку?
ГЛУХИЙ. Ти щось цікавише вигадай.
МАДИКА. (Покрутив пальцем коло лоба). Ви на нього не зважайте, він у нас хорий на ревматизм.
КОРШУН. Так ви не вірите?
МАДИКА. Ні.
КОРШУН. І ти теж?
МАДИКА. І я теж.
КОРШУН. А скажи, Мадико, де я народився?
МАДИКА. Село Карлівка, Карлівської волости, константиноградського повіту, ваша світлосте!
КОРШУН. Дякую, Мадико.
МАДИКА. Кушайте на здоров'я.
КОРШУН. Кому належала Карлівка?
МАДИКА. (здивовано протг). Герцогу Мекленбург-Стреліцькому.
Тільки цього й треба було Коршуну. Він скочив з ліжка й крикнув:
КОРШУН. Слухайте всі! Герцог, прибувши на побивку у Карлівку, було це влітку, гуляв по паркові... Мадико, ти знаєш Карлівський парк? Так, ти його знаєш. Герцог гуляв по паркові, паличкою помахував, втирав вуса тонкою бі-

лою хусточкою... І в глибині саду, коло самих ранієрів побачив герцог Мекленбург-Стреліцький молодю дівчину. Дивиться — а вона хороша й красна, як молода весняна квітка. І хоч було герцогові годів нестко, а той більше — заграло в нього козацьке серце. Дай каже, дівчино, води напиться. А дівчина уся зашарілася та й відповідає: — я, каже, по-німецькому не розумію, а якщо ви хочете пити, так я зараз збігаю в погрібець та винесу кухля, не жербєць же ви, щоб з цеберки пити. Але герцог Мекленбург-Стреліцький не дозволив їй самій у погрібець лізти. Ні, каже, мила дівчино, не полізеш ти сама в погрібець... Давай вдвох підемо, там я води нап'юся, щоб тобі тонких ніжок не трудити. І взяв він ту дівчину за біду руку й повів униз по сходах...

Коршун замовк, і тільки по глибокій павзі вихопився одніючий голос.

МИХАЙЛО. А потім — що?
КОРШУН. А потім я...
Він таким тоном сказав це, що Варвара розреготалася. ВАРВАРА. Брехня! Це ти з книжки, Марку. Я десь читала таке.
МИХАЙЛО. Де ти там читала? Я вже скільки книжок перечитав, і ніде не було такого написано. Я думаю, що все це щира правда.
ГЛУХИЙ. БРЕХНЯ!
МАДИКА. А як же вона з ним говорила, по-німецькому не розуміючи?
ВАРВАРА. Це ти, Марку, наплутав...
МИХАЙЛО. Та Марку в житті своєму ніколи не сплутається!
ГЛУХИЙ. Да, бреше складно.
(Далі буде)

ПРИГОТОВЛЯЄТЕСЯ ДО ЛИСТОПАДОВОЇ КАМПАНИ.

Товариші! Читачі "УРВ" й симпатично!

Листопадова-пресова кампанія є тим найголовнішим чинником що забезпечує нашу пресу на довгий час в році. В листопаді, вже по традиції, робітники відновляють свою передплату, складають пресовий фонд, приєднують нових передплатників.

В листопаді всі свідомі робітники працюють за приєднанням нових передплатників.

До листопада залишилося тільки два тижні. Що ви робите, щоб за цих два тижні підготуватися до листопадової кампанії? Які плани ви складаєте. Кого ви вже намітили як нового передплатника для "Укр. Роб. Вістей"? Як ви думаєте працювати в листопаді для своєї преси — по ударному, чи самопливом?

Подумайте над цим дуже, товариші й товаришки, дайте відповідь на ці запитання, памятаючи, що наша преса чекає на вашу допомогу!

РЕВІЗИ Я АРЕШТУВАННЯ.

Дня 13 і 14 вересня відбувалися в селі Волківці, пов. Борщів, між селянами трусів, але чого поліція шукала, годі взяти. Арештовано трох селян, з яких одного відставлено до Чорткова.